

Isus Hristos m-a salvat din 27 de ani de homosexualitate

illbehonest.com/romana

David Upton

Mă numesc David, am 44 de ani, și aceasta este mărturia mea cum Isus Hristos m-a salvat din 27 de ani de homosexualitate. Spun aceste lucruri din dragoste, nu din ură. Spun aceste lucruri ca unul care a trecut pe acolo, care știe cum e, știe cum e să trăiești în homosexualitate, știe cât de fără speranță e. Desigur că tu te poți bucura de viața ta, de anumite aspecte ale vieții tale, te poți bucura de aspecte sexuale ale ei, de alcool și de toate celelalte lucruri, dar nu este deloc o bucurie permanentă. În cele din urmă trece, iar tu trebuie să faci mai mult, să cauți mai mult. Așa că vă rog, căutați adevărata dragoste, adevărata bucurie, adevărata împlinire care poate fi găsită doar în a fi împăcat cu Dumnezeu prin Hristos, prin lucrarea lui Hristos de pe cruce.

Așa că spun aceste lucruri din dragoste, nu din ură. Spun aceste lucruri nu din judecată, nu judec pe cineva, Spun doar ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu spune. Cuvântul lui Dumnezeu este cel care ne va judeca. De fapt, Cuvântul lui Dumnezeu e cel care spune că toate aceste lucruri sunt greșite, eu doar spun oamenilor ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Așa cum ar fi trebuit să-mi spună cineva mie. Prietenul meu care a încercat să îmi spună, a încercat-o în cel mai frumos mod, într-un mod creștinesc; îmi spunea că trăiam un stil de viață contrar cu ceea ce voia Dumnezeu, nu doar în orientarea mea sexuală, ci în fiecare aspect. Prietenul meu știa că nu eram cu adevărat creștin.

Așa că spun aceste lucruri cu dragoste și mă rog pentru sufletul tău, și mă rog să primești aceste lucruri, și să strigi la Domnul să te salveze, și să te facă o făptură nouă pentru că El poate să salveze și El te va salva.

Când am ajuns la adolescență, noi nu am mai mers atât de mult la biserică, părinții mei au început să aibă probleme, iar în final au divorțat. Mai târziu mama mea s-a recăsătorit, iar după ce s-a recăsătorit am început din nou să mergem la biserică și îmi amintesc că eram oarecum bucuroși că mergeam iar la biserică, dar totul era superficial. Ascultam imnurile și eram emoțional, iar pe atunci prietenii mei au început să iasă în față și să facă mărturisiri de credință. Așa că într-o duminică am fost mișcat de sentimente și de muzică și de ceea ce făcuseră prietenii mei și m-am dus în față și am luat o decizie pentru Hristos. Nu chiar știam ce fac și nici nu am înțeles ce se petrecea exact. Doar știam că ceva nu era bine. Toți prietenii mei făcuseră

acest lucru, așa că m-am simțit obligat să fac și eu la fel. Am ieșit în față și m-am așezat în primul rând, și diaconul a venit și mi-a spus că trebuie să îl accept pe Isus în inima mea și mi-a cerut să repet o rugăciune. Am repetat rugăciunea și îmi amintesc că mă gândeam, "Asta e tot?" Și următorul lucru a fost că el m-a bătut ușor pe spate, m-a ridicat în fața congregației și mi-a spus că sunt mântuit. Toți m-au felicitat la ieșire și am plecat toți să luăm prânzul, dar eu eram la fel de pierdut pe cum intrasem. Două săptămâni mai târziu eram la fel de pierdut ca atunci când am fost botezat, pentru că niciodată n-am înțeles cu adevărat ce făceam, niciodată n-am înțeles doctrinele harului și a milei.

Pentru un timp am trăit această viață creștină falsă, Aveam o mască de creștin pe care mi-o puneam și pretindeam că sunt religios. Aveam probabil 16 ani și încă de pe atunci dorințele păcătoase creșteau înăuntrul meu. Îmi amintesc chiar cum, în biserică fiind, aveam gânduri păcătoase despre alți oameni de acolo și despre alți tineri de vârsta mea, și îmi aduc aminte cum îmi spuneam: "Ei, gândurile astea o să plece, o să-mi treacă." Dar ele deveneau din ce în ce mai puternice pe măsură ce mă complăceam în ele. Și uite-așa, în același an, pe când încă aveam 16 ani, deci la vârsta de 16 ani, am ajuns să mă culc cu primul bărbat care mi-a ieșit în cale. Îmi amintesc că la început am fost foarte rușinat și foarte indignat de ceea ce făcusem, dar în același timp firea mea păcătoasă era satisfăcută de plăcerea păcatului în sine. Cu trecerea timpului m-am obișnuit tot mai mult cu ideea și îmi amintesc că deja mi se părea natural, ceva normal, că doar faceam și eu ceva.. Simțeam vinovăție și credeam că e din cauză că făceam ceva ce nu trebuia să fac la acea vârstă, dar de fapt venea din faptul că făceam ceva împotriva lui Dumnezeu, așa a apărut vinovăția în mine.

La scurt timp m-am angajat și atunci am început cu adevărat să mă răzvrătesc împotriva părinților, în aproape orice mod posibil. Am început să consum droguri și băuturi alcoolice, la care am fost expus la servicii. Am vrut să încerc orice lucru posibil ca și adolescent, să trăiesc la maxim și să mă răzvrătesc cât pot împotriva părinților mei, fără să trebuiască să plec de acasă. În cele din urmă părinții m-au dat afară din casă, am avut o ceartă puternică în urma căreia am plecat de acasă. După aceea am încercat să mă las de droguri, căci îmi era foarte greu să mă descurc de unul singur așa că am încercat să mă las de droguri și mi-am spus "ia să mă angajez eu în marină", ăsta fusese un vis de-al meu, să mă angajez în marina militară, căci voisem dintotdeauna să mă fac marinar.

Am plecat pe vapor, iar imediat cum am fost la o mai mare distanță de părinți, a fost ca și cum aș fi pus paie pe foc, păcatul meu a prins aripi. Aveam un salariu, nu aveam părinți cărora să le dau socoteală, eram responsabil doar față de "Unchiul Sam" [guvernul american] iar în California am fost expus la tot felul de păcate. Și nu a durat mult până am dat de probleme din

cauza acelor păcate. Toate păcatele mele, băutura, drogurile, sexul m-au adus într-o stare atât de rea încât am ajuns la spital. În spital mi-au făcut mai multe teste, iar unul dintre ele a fost pentru droguri. Și au descoperit astfel tot trecutul meu legat de abuzul de droguri. Cam în același timp a ieșit la iveală și înclinarea mea sexuală, iar în marina militară era interzis să fii homosexual. În doar câteva luni, toate visele mele de a face carieră în marină s-au spulberat. Și nu-mi mai rămăsese decât să-i urmez pe prietenii mei homosexuali, ei erau canadieni ce locuiseră în state dar acum se întorceau în Canada. Deci m-am dus cu ei și i-am lăsat pe părinții mei, nu le-am spus unde mă duc, doar am plecat și dus am fost.

Timp de doi ani am locuit în Canada dar nu le-am spus alor mei unde sunt. Nu i-am contactat deloc, din punctul lor de vedere puteam să fiu mort deja. Și-mi amintesc că erau momente când deveneam foarte deprimat și mă întrebam, "Oare viața nu înseamnă decât să bei, să te droghezi și păcatul ăsta? Odată eram la o petrecere și toți erau înăuntru, bând și făcând tot felul de lucruri. Eu eram afară pe balcon, și eram atât de sătul de viață și de toate, și atât de dezgustat de mine însumi încât m-am gândit să mă sinucid și mi-am spus, "aș putea să sar de pe balcon" iar 22 de etaje mai jos, sau 23, voi fi mort și voi scăpa de toate. Așa că am decis să o fac și eram deja foarte hotărât, căci simțeam că sunt sătul, sătul de toți și de toate. Așa că m-am ridicat pe margine și eram gata să sar, dar chiar înainte să ridic piciorul ca să sar, îmi amintesc cum niște gânduri au apărut de nicăieri, iar unul din ele era "Întodeauna există speranță la Dumnezeu" și trebuia să-L găsesc pe Dumnezeu ca să pot găsi acea speranță. Iar apoi următorul gând care mi-a venit în minte a fost că nu puteam face asta pentru că era ceva rău, și că era un păcat să iau o viață, inclusiv propria mea viață. Iar ultimul gând pe care mi-l amintesc a fost că nu puteam să aduc rușine părinților mei în acest fel. Am început să plâng și mai mult și m-am îndepărtat de margine fugind de la acea petrecere, iar pe majoritatea oamenilor acelorora nu i-am mai văzut niciodată. Am continuat totuși să-mi trăiesc viața bând și consumând alcool, nu m-am curățit cu adevărat. Am încercat, dar nu a mers. În cele din urmă am plecat din Canada și m-am întors acasă; am fost prins lucrând ilegal în Canada și am fost trimis înapoi în Texas. Îmi amintesc când m-am întors în Texas, la început totul a fost bine, eram bucuros să fiu din nou cu familia mea, dar apoi am început să mă simt vinovat pentru stilul de viață în mijlocul lor și pentru că beam și făceam toate celelalte lucruri. Mi-am dorit cu disperare să plec din nou de la ei, așa că partenerul meu de la acel moment urma să se transfere, și mi-a spus, "Hai în California." Și am folosit ocazia asta ca să fug, să plec de la ei, gândindu-mă că asta mă va face să mă simt mai bine, că îmi voi putea trăi viața așa cum doream. Așa că am plecat în California. Acolo în California lucrurile nu au mers mai bine, pentru că eram tot aceeași persoană care am fost dintotdeauna. Doar cu ceva mai mulți bani acum, pentru că aveam o slujbă bunicică.

Făceam tot felul de lucruri pe care nu le făcusem înainte, am continuat să decad în păcatul meu și să fac și mai multe lucruri regretabile. Îmi amintesc că mă gândeam, "Dacă aș putea încerca doar aceste câteva lucruri, aș fi fericit." Credeam că ele m-ar face fericit, că aș fi împlinit, că aș fi împăcat. și chiar dacă niciodată nu am fost împăcat cu cine eram cu adevărat, totdeauna a fost o parte din mine care undeva adânc în interior, știam că nu eram bine, totuși voiam să continui așa, era ceea ce devenisem. Am continuat să mă droghez și să beau, și așa am ajuns foarte bolnav, m-am lăsat să mă deshidratez puternic și am sfârșit petrecându-mi Anul Nou în spital cu the IV drip, fiind rehidratat și nu am realizat, dar la acel moment aveam pneumonie, iar eu am părăsit spitalul și eram foarte bolnav. Faptul că am fost hidratat m-a ajutat să mă simt mai bine un timp, dar în cele din urmă pneumonia m-a prins puternic și am sfârșit înapoi în spital, și îmi amintesc cum partenerul meu m-a dus la spital și următorul lucru pe care îl știu este următoarea zi, când doctorița a intrat și a vorbit cu mine și mi-a spus că aveam cel mai grav caz de pneumonie dublă pe care-l văzuse vreodată și că eram puternic deshidratat și că dacă nu aș fi fost adus atunci, aș fi murit. Și-mi amintesc că eram mulțumitor lui Dumnezeu, dar în același timp mă gândeam, "sunt atât de tânăr și n-am făcut încă atâtea lucruri, nu m-am bucurat de atâtea păcate." Așa că stând acolo în spital în zilele de recuperare care au urmat, eram recunoscător lui Dumnezeu, am spus mulțumesc, dar nu chiar într-un mod sincer. Eram recunoscător că aveam o nouă șansă de a merge și păcătui împotriva lui Dumnezeu, împotriva lui Hristos. Deci în timp ce eram în spital, mi-am planificat ce urma să fac prima dată, cum îmi voi împlini poftele desfrânate. Și desigur, de îndată ce am putut, asta am și făcut. Am ieșit și am trăit pentru poftă. Am trăit pentru băutură, pentru droguri. La scurt timp eram din nou în acea stare deprimată. Cam pe atunci am început să merg la un fel de acțiune politică, și acolo era un prieten care era creștin și el m-a întrebat dacă eram și eu creștin și i-am zis "da, sunt creștin. De când aveam 16 ani." Și el m-a întrebat care era povestea convertirii mele, iar eu cred că i-am zis exact așa: "Ce e aceea?" Realmente nu aveam nicio idee despre ce vorbea, și el mi-a spus că aceea e istorisirea a cum te-a salvat Dumnezeu. Așa că i-am povestit cum am mers în față în biserică. El a părut mai degrabă neimpresionat și nu părea să fi crezut, așa că a continuat să îmi pună încă câteva întrebări, iar când a simțit că sunt puțin iritat, a încetat, nu înainte de a-mi spune că el chiar crede că eu nu sunt creștin. Îmi știa stilul de viață, știa că eram homosexual, și încerca să îmi arate cu blândețe că nu puteam trăi așa și totuși să fiu un copil al lui Dumnezeu. Eu n-am priceput asta, ochii mei erau orbiți de diavolul. Trăiam în nelegiuire și înăbușeam adevărul cum zice acolo [Romani 1:18]. Am început să ascult emisiunea radio găzduită de Todd Friel. Îmi amintesc gândindu-mă în timp ce îi ascultam vorbind... el spunea ceva despre oamenii care nu sunt de acord cu Biblia, că ei au o părere proastă despre Scriptură. Asta m-a făcut să mă

gândesc: păi, chiar nu am o părere înaltă despre Scriptură, iau doar ce vreau să cred din ea. Voiam să cred că eram un copil al lui Dumnezeu, dar trăiam un mod de viață complet contrar cu ceea ce cerea El. Făcusem aproape fiecare păcat posibil. Furasem, mințisem, probabil spuneam 50 de minciuni în fiecare zi și niciodată nu mă deranja. Mă drogam, pofteam, curveam, făceam toate aceste lucruri care erau contrare cu ceea ce trebuia să fie un creștin adevărat. Am început să fiu mai atent la emisiune și la ceea ce învăța el, și comparam ce credeam eu a fi adevărat cu ceea ce spunea Biblia. Am început să citesc Biblia. Și am descoperit că nimic din ce credeam nu se potrivea cu ce spunea Biblia înafară de faptul că Isus Hristos a murit pe cruce. Țasta era singurul lucru care se potrivea cu ce credeam. Am realizat că aveam un Dumnezeu aici în minte pentru care trăiam, un Dumnezeu care era ok cu păcatele mele. Cum spune în 1 Corinteni 6 versetele 9 și 10: Există o mulțime de păcate. Nu încerc să scot în evidență doar homosexualitatea. Fiecare păcat ne va separa de Dumnezeu. Fiecare păcat ne va osândi la o veșnicie întregă în iad. Asta ne arată cât de sfânt este Dumnezeu. Uneori nouă ne este greu să înțelegem cât de sfânt este Dumnezeu. Ei bine, dacă întoarcem fațeta și ne uităm la ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, dar privind din spate... veșnicia unui suflet care plătește pentru totdeauna în iad... Pedepsa și chinul vor plăti mânia lui Dumnezeu, vor plăti plata împotriva unui Dumnezeu Sfânt. Atât de sfânt este Dumnezeu. Este infinit de sfânt. Mai mult decât am putea înțelege vreodată. Doar neprihănirea lui Hristos ne va salva de la acea condamnare, doar asta ne va salva. Cam pe timpul acela, partenerul meu de la acel moment care știa că mă consideram creștin, și niciodată n-a avut probleme cu asta, dar când chiar am început să citesc Biblia și să acord atenție Scripturii și să mă compar cu ce spunea Biblia... atunci a început să se simtă amenințat de acest lucru. Realmente s-a împotrivit să studiez și să citesc Biblia. De fapt la un moment dat a devenit abuziv verbal și a început să mă facă în toate felurile și să vorbească urât despre creștini și despre Hristos. Îmi amintesc când vorbea de Hristos, că ceva din mine simțea durerea a cât de greșit era ce spunea. Știam că îl hulea pe Domnul care ne-a dat viață tuturor. Și stăteam și îmi notam cuvintele lui. Nu știam că Domnul avea să folosească acest lucru pentru a-mi deschide ochii la adevărul Cuvântului Său. Așa că am continuat să studiez Cuvântul Lui și să ascult acea emisiune radio. Am realizat că chiar trăiam pentru mine, nu pentru Dumnezeu. Nu fusesem niciodată un creștin cu adevărat. Cel puțin nu credeam să fi fost. Mă gândeam că poate trebuia să îmi rededic viața. Așa că am început să mă rog Domnului să aibă milă și să îmi arate adevărul cu privire la mine și cum să trăiesc pentru El. Cam pe la acest moment totul s-a prăbușit. Singurul lucru pozitiv era că Domnul îmi luase dorința de a bea. Nu mai beam cum făceam altădată. A îndepărtat din mine dorința pentru orice fel de droguri. Nu mă mai drogam deloc. Nici nu mai fumam mariguana, ceea ce era un lucru extraordinar și văd

acum că a fost harul lui Dumnezeu și mila Lui că a făcut posibile aceste lucruri și El mi-a făcut mintea limpede ca să pot gândi și crede adevărurile Lui. Odată ce mi-a deschis ochii la adevărul Său, am început să mă adâncesc tot mai mult în Scriptură și am înțeles că trebuia să plec de acolo. Că nu puteam crește în credință cu niciun chip, în credința în Hristos care înmugurea în mine, dacă mai stăteam acolo, în acel mediu. Așa că m-am mutat înapoi în Texas, cu sora și mama mea. Am încercat să mă pocăiesc, să strig după milă și am realizat că nu eram mântuit și L-am implorat să mă salveze, dar doream să păstrez un singur păcat cu mine, doream să păstrez homosexualitatea cu mine. În mintea mea mă gândeam, "Păi.. o să găsec un mod de a o justifica, o să găsec un mod de a o face să fie în regulă, o să găsec un mod de a face acest lucru în secret. Așa că evident Domnul nu m-a salvat, și am strigat așa către Dumnezeu să mă salveze din Septembrie 2008 până în Decembrie 2008. M-am rugat să mă salveze, și El nu m-a salvat. Am aici un verset care spune că El nu mă va salva până ce nu mă pocăiesc de toate păcatele mele. M-am dus la înmormântarea verișoarei mele în Amarillo, de unde sunt. Soția verișorului meu murise, iar la înmormântarea ei ceruse să se predice evanghelia. Cu o seară înainte vizionasem o predică a lui Paul Washer numită "Mesaj Șocant Adresat Tinerilor" și acolo Paul Washer vorbește despre faptul că problema nu e că mai păcătuim, ci că tot ce am făcut noi vreodată este păcat. Și am realizat că asta era adevărat în viața mea. Tot ce am făcut eu vreodată era doar păcat. Niciodată nu fusesem convertit cu adevărat. Nu făcusem niciodată nimic bun. Poate am mai fost drăguț câteodată, dar de fapt niciodată n-am făcut altceva decât să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu. Toată viața mea fusese un păcat împotriva lui Dumnezeu. Și el spunea că Isus a murit pentru păcatele mele și că a purtat păcatele mele pe cruce, și îmi amintesc că am înțeles clar că păcatele mele L-au pus pe Hristos pe cruce. Eu eram responsabil pentru moartea Lui. El a purtat păcatele mele. Păcatele lui David. Atunci am început să înțeleg mai bine cine era Hristos. Ce însemna crucea și ce a făcut El acolo pe cruce. Până atunci nu înțelesesem niciodată ce înseamnă cu adevărat pocăința, că e o întoarcere de la păcat, că e mai mult decât a spune că îți pare rău. Deci până atunci ceea ce făcusem era să spun doar "îmi pare rău" și să încerc să găsec o cale de a-mi trăi felul meu de viață. Dar acum realizam că nu aveam nicio speranță. Nu era nicio speranță pentru mine fără Hristos, eram sortit să stau în acest stil de viață, să trăiesc în păcat și apoi să merg la judecată, acolo în iad, unde meritam. Așa că am strigat la Dumnezeu să mă salveze. Și m-am dus la înmormântarea verișoarei mele și ultimua dorință a ei a fost ca la înmormântarea ei să se predice evanghelia. Așa că am stat acolo și am ascultat evanghelia și am auzit despre gloriile crucii și ce a făcut Hristos. Și un lucru mi-a venit în minte: chiar acum, puteam fi eu în sicriu și dacă aș fi eu, chiar în acel moment aș fi în drum spre iad. Aș merge acolo unde merit pentru că tot ce am făcut vreodată a fost doar păcat. Așa că am strigat către Domnul

să mă ierte, să-mi dea timp să ajung acasă și să mă pocăiesc cu fața la pământ așa cum El merită. În acea seară, când toți plecaseră și eram singur în camera mea, am îngenunchat pe podea și mi-am mărturisit fiecare păcat de care îmi puteam aminti. Mi-am mărturisit homosexualitatea și toate păcatele mele împotriva lui Dumnezeu, toate care mi le aminteam, totul. Și I-am cerut să mă ierte pentru ele și să mă ajute. I-am cerut să mă ierte pentru păcatele ascunse, pentru cele pe care nici nu mi le puteam aminti atunci, pentru cele care erau păcate înaintea Lui și nici nu știam de ele. L-am rugat frumos să mă ierte pentru cum am trăit, pentru că m-am răzvrătit împotriva Lui. Pentru că totdeauna știusese că există Dumnezeu și că există Hristos, dar niciodată nu înțelesesem ce înseamnă să fii în El. Ce înseamnă să fii răscumpărat de El, să Îl iubești, să Îi slujești, să fii iertat, să fii regenerat. Așa că în seara aceea m-am rugat și L-am implorat să aibă milă, să mă ierte, să mă ajute. Nu știam cum o să mă ajute, nici nu mă gândeam de fapt că ar fi posibil. Sincer să fiu, nici nu credeam că mă putea ajuta. Nu auzisem niciodată de cineva care să fi fost salvat de homosexualitate. N-am auzit niciodată de cineva care să aibă nădejdea de a fi izbăvit de ea. Așa că m-am rugat, "Doamne, o să mă arunc înainte cu credință în Tine." Credință că, cumva, mă vei salva și mă vei feri de a mai păcătui, că mă vei face să mă pot împotrivi ispitelor și la orice va veni. M-am culcat în acea seară neștiind dacă sunt salvat sau nu, dar m-am trezit următoarea dimineață și am simțit că lucrurile se schimbaseră. Nu mai simțeam vina, apăsarea vinei, apăsarea aceea de parcă ai fi sub o manta. Apăsarea de a trebui să iei o decizie... în lunile precedente fusese doar apăsare, vină și convingere de păcat. Acum știu că aceea era convingere. Deci știam că ceva era diferit în mine dar încă o parte din mine nu credea că aș putea fi salvat de homosexualitate. Am continuat să mă îndoiesc de Domnul. Dar apoi am găsit versetul care spune "Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis, "Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!" Și Tu ai iertat vina păcatului meu." Psalmul 32:5 Și mă gândeam: în sfârșit, m-am pocăit cu adevărat. Am înțeles ce însemna să te pocăiești, nu ascunsesem nimic de El. Chiar dacă nimic nu Îi era ascuns Lui, nici măcar n-am încercat să fac asta, ci am adus totul înaintea Lui și de aceea mă simțeam altfel în acea zi. De aceea m-am simțit altfel în zilele care au urmat, pentru că condamnarea, vina nu mai era. El o luase pentru că mă salvase. Și din acea zi înainte, am simțit cu adevărat că dorințele pentru acele lucruri pier, iar acum, aproape doi ani mai târziu, stau și mă minunez. Un an și jumătate mai târziu, mă gândesc, "Uau! Dumnezeu este bun!" Eu care nu credeam în El, am pășit în credință și El a făcut ceea ce a spus că va face. M-a luat, mi-a luat acele dorințe, m-a făcut o nouă făptură exact așa cum spune Cuvântul Lui. El mi-a dat o inimă nouă cu dorințe noi, iar eu Îi mulțumesc și mă bucur pentru ce a făcut El pentru mine și mă minunez de bunătatea și mila Lui față de mine, de îndelunga Sa răbdare și îngăduință. Mă simt obligat să spun acest verset. L-am mai citit.

Evident, orice homosexual care a ascultat predici sau a citit Biblia, a descoperit acest verset deja, dar era o parte din el pe care niciodată nu o observasem înainte. Spune așa: "Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici homosexualii nici sodomiții, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu." Am știut acea parte, dar versetul 11 nu l-am știut niciodată, nu-l mai citisem niciodată, iar când l-am citit, m-am bucurat nespus în adevărul lui. "Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost îndreptățiți, în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru." Și am realizat că asta era ceea ce se întâmplase cu mine. Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, Am fost îndreptățit de Hristos și am fost făcut o făptură nouă. Am fost predestinat să fiu un slujitor al Său, să-L slujesc pe Dumnezeu. Așa că acum mă bucur că mi-a dat această inimă nouă, această dorință nouă de a merge și a-L sluji, de a face voia Lui și de a trăi pentru El. Uneori sunt încă ispitit, dar știu că nu e nimic greșit în asta, a fi ispitit nu înseamnă a păcătui. Chiar și Hristos a fost ispitit. Știu că mă pot întoarce spre Hristos când sunt ispitit. Acest lucru mă mângâie. De asemenea mă mângâie ce spune 1 Corinteni 10:13, Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda." Și am văzut că acest lucru este adevărat oridecâte ori m-am odihnit în puterea lui Hristos pentru a învinge ispita; El m-a ajutat. De fiecare dată, în orice împrejurare, de orice păcat a fost vorba. Dar de fiecare dată când încerc să mă descurc pe propriile puteri, cad. Nu mi-e frică de ce aduce viitorul pentru că știu că am fost împăcat cu Dumnezeu prin Isus Hristos, Fiul Său care a suferit și a suportat mânia lui Dumnezeu pentru mine pe cruce. Știu că Isus Hristos m-a salvat de sub puterea păcatului și El te poate salva și pe tine. Și nădăjduiesc că toți cei care privesc acest video se vor întoarce de la stilul lor de viață, de la stilul lor păcătos de viață, oricare ar fi acela, și vor fi împăcați cu Hristos, cu Dumnezeu. Aceasta se poate doar prin Hristos, pocăindu-te de păcatele tale, întorcându-te de la ele și punându-ți încrederea în Hristos. Așa cum am făcut eu atunci când am pășit prin credință spre Hristos, El m-a luat și îmi amintesc cât de imposibil mi se părea, dar El a făcut-o. Și stau azi aici, o făptură nouă în Hristos, știind că El a plătit totul pentru mine la cruce și mi-am găsit speranța în El. Dacă nu ești în Hristos, nu ai nicio speranță, nu există nicio speranță pentru tine. Așa că mă rog să iei în considerare adevărurile pe care le-ai auzit în acest video. Te rog ia în considerare să te întorci la Hristos. Predă-te Lui. Vino la cruce și lasă acolo toate păcatele tale. Nu înăbuși adevărul în nelegiuire, cum spune Romani 1. Noi toți facem acele lucruri. Și eu am făcut la fel timp de mulți ani, chiar dacă undeva în mine știam că

era greșit. Acum uitându-mă în urmă îmi dau seama că a fost greșit și asta e repulsia aceea pe care am simțit-o la început. Așa că mă rog ca acest lucru să fie adevărat și pentru tine, că vei fi iertat în Hristos. El a plătit pentru păcatele mele pe cruce. Păcatele mele trecute, prezente și viitoare. Doar Hristos poate face această lucrare pe cruce. Noi nu o putem face. Tu poți fi eliberat din păcatul tău, poți fi salvat cu adevărat, poți fi cu adevărat eliberat din robia oricărui păcat care te trage în jos. Fie că e homosexualitate, băutură, droguri, adulter, pornografie, sau orice altceva, Hristos te poate elibera din toate acele lucruri. Asta a făcut El la cruce. Romani 4:25 spune că El a fost dat pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră. Așa ajungem îndreptățiți, prin lucrarea lui Hristos de la cruce. Când cerul privește spre noi, când Dumnezeu Creatorul se uită la noi, El mă vede prin Hristos, prin sângele lui Hristos. El vede neprihănirea lui Hristos dăruită mie. Nu e nimic ce fac sau ce voi face. Doar Hristos mă salvează, doar El îmi poate da speranță, doar El îmi poate aduce bucurie și fericire adevărată în viața mea, și nu mă refer la partea financiară. Ci mă refer la adevărata bucurie lăuntrică de a fi împăcat cu Dumnezeu, cu Hristos, de a fi robul Său. Doar prin Hristos am simțit acea condamnare și vină luată. Fără Hristos nu este nicio speranță. Dacă nu Îl ai pe Hristos și nu ești mântuit, tu înfrunți mânia lui Dumnezeu, despre orice păcat ar fi vorba, homosexualitate, băutură, alcool, orice. Dacă ai păcătuit o singură dată, ceea ce toți am făcut, ești vinovat pentru încălcarea tuturor poruncilor lui Dumnezeu. Așa că singura speranță pe care o ai e lucrarea de răscumpărare a lui Hristos de pe cruce. Deci te îndemn să strigi la Hristos, să strigi la Dumnezeu. Strigă la El să îți deschidă ochii la adevărul care poate fi găsit în Hristos, la adevărurile Cuvântului Său. Doar El poate. Dumnezeul acestei lumi, care e Satan, te-a orbit să nu mai vezi adevărul și doar când Dumnezeu te cheamă și îți dă jos solzii de pe ochi, atunci vei vedea adevărul care se găsește în Cuvântul Său. Adevărul care se găsește în Hristos și în cruce. Iar dacă tu cauți cu adevărat asta, strigă la Hristos. El poate să te salveze și te va salva. Isus spune că noi trebuie să ne naștem din nou pentru a putea intra în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă nu suntem născuți din nou, nu vom reuși niciodată, nu-L vom vedea niciodată, nu vom fi eliberați din robia păcatului niciodată. Doar prin Hristos, prin regenerare, adică prin nașterea din nou, putem fi salvați. Vreau să vă dau un citat din John Newton. Spune: "Nu sunt ce trebuie să fiu. Nu sunt ce vreau să fiu. Nu sunt ce sper că voi fi într-o altă lume. Dar totuși nu mai sunt ce am fost odată și prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt." Și sunt un păcătos care nu merită nimic, salvat de sub mânia lui Dumnezeu de Isus Hristos, pe cruce. Și îi mulțumesc Lui în fiecare zi pentru răbdarea pe care a avut-o cu mine, în împotrivirea mea. Îi mulțumesc în fiecare zi pentru că m-a chemat chiar dacă eu nu ascultam. Chiar când alergam în căile mele, El a continuat să mă cheme și Îi mulțumesc că m-a salvat și Îi mulțumesc pentru Hristos și pentru ce a făcut El la cruce. Și mă rog ca într-o zi,

aceaia din voi care mă ascultați și care vă luptați cu orice fel de păcat care vă separă de Dumnezeu, să strigați către Domnul pentru pocăință și iertare. Să vă pocăiți și să vă întoarceți la Hristos cu adevărat. Dacă nu ești mântuit, trebuie să îți cercetezi viața și să vezi că ai nevoie de Hristos și că nu vei fi niciodată fericit fără El. Te botez în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.

<http://illbehonest.com/romana/Isus-Hristos-m-a-salvat-din-27-de-ani-de-homosexualitate-David-Upton>